

CONTRADICTIONES ZIMARRAE

stare sua forma, & e contra qñ frigiditas condensat aerem peruenit ad tantam densitatem qd forma aeris stare non potest, & sic conuertitur in aquam. Amplius Cömen. & Pñs in quarto celi & müdi in tex. cö. 24. dicunt qd alterans maxime in simplicibus semper dicitur esse extrinsecus ab alterabili. Et Pñs p de gene. & corru. tex. cö. 78. dicit qd cötinuus & vnum & idem ens ipsum a seipso est impassibile, naq cuq alteratio fiat per contactus, 7. phy. tex. cö. 12. contangētia autē sunt, quoq vltima sunt simul, sequitur qd alterans & alteratum dñr esse loco & subiecto distincta, ista eniq est ratio quare ethicus non sentit suam febrem, & tñ alij febriētes febre humoralis aut effimera sentiunt, quia sentire in qdā pati & moueri consistit, & sensatio est fit per cōtactum, & ideo quia febris humoralis dependet ab humoribus, & effimera a spiritibus quae sunt corpora loco & subiecto distincta à mēbris in quibus fit alteratio, ideo ibi est motus & sensatio, sed in ethico calor ille est infixus & impressus in mēbris, & calor innatus est corruptus, & non est ibi mala cōplexio diuersa, sed est facta & radicata in mēbris, habitibus autē existētibus in materia cessat motus, amplius stante eadē cā dicitur esse idē effectus, sed cā quare elementa non pnt se alterare s̄m alterationē factam in primis qualitibus est, quia alterans dicitur esse distinctus loco & subiecto ab alterato & est vniiformitas, quia sunt corpora cōfimiū partius, & istę causę et sunt in raritate & densitate quare cē. ¶ Dicamus igit nos sentētias veras, & quadrante sensatis & vie Auerrois, dico qd equiuocatio plerunq dēcipit intellectus nobiles. Iō scire debes qd raritas & densitas qñq sunt qualitates de tertia specie qualitatis, & insequuntur qualitates primas, vt. caliditas & frigiditatem, & tales acquiruntur per veras alterationē, de istis loquitur Pñs & Cömen. in. 7. phy. 11. & 15. vt fuit allegatum. qñq autē raritas & densitas sumunt, vt sunt accidentia pertinentia ad pdicamentum situs. De his loquitur Cömen. primo meta. in cömen. 11. vbi inquit densitas & raritas non faciunt transmutationē in substantiam, neq in qualitate cuq sint de situ. Et videt esse de intentione Aristo. ibidem arguentis contra Empedoclem afferentē generationē & corruptionē fieri per congregationē & segregationē. Et tunc dico qd est magna differentia, vt raritas & densitas sunt qualitates, & vt pertinent ad pdicamentū situs, quia vt sunt qualitates acquiruntur per se per motū alterationis & insequuntur calidū & frigidū, & praecipue in istis corruptibilibus qd dico, ppter raritatem & densitatem in cęlestibus corporibus quae equiuocantur dicuntur cū istis, vt. d. Cömen. in. 2. ca. de substantia orbis. sed raritas & densitas vt pertinent ad pdicamentū situs, sic acquiruntur per motum localem saltem per accidens, quia

ad situz non est per se motus, vt. d. Pñs in 5. phy. tex. cö. 10. & Cömen. contra Auic. sexto phy. cö. 85. & 4. phy. cö. 45. stante ista distinctione dico qd si loquamur de raritate & densitate quae sunt qualitates tertię speciei, elementa non hnt principiu intrinsecum actiuū alterationis talis, sed solum passiuū. nam si habent, possent se calefacere & infrigidare, sicut supra dictū, immo talis rarefactio & talis condensatio inducuntur ab extrinseco agente alterante ipsa, sicut & alię alterationes quae sunt s̄m qualitates primas. Scēcūda cōclusio elementa quo ad raritatem & densitatem, vt raritas & densitas importat distantias partiu & approximationē, & per pñs vt spectant ad pdicamentū situs iniciatiue et dependent ab extrinseco agente transmutante ea per motum localem, nam motor extrinsecus per motum impulsio nis condensat aerē & aquam, & per motum expulsionis in talibus inducitur raritas, & isti sunt motus locales, vt patet 7. phy. tex. cö. 10. vt videmus de motu proiecto, vnde lapillus proiectus in aqua condensat aquam in loco in quocadit fit centrū circuli parui, & ille facit alium maiorem donec deueniat ad latera continentis, vnde Cömen. in. 8. phy. in cömen. 31. dicit qd elementa innata vult recipere densitatem & raritatem ab extrinseco & patiuntur quandā penetrationem in suis partibus, vnde ista penetratio nihil aliud est, nisi quia qñ mouentur & impelluntur ab extrinseco mouente, tunc confringuntur & condensantur in quantum occupant minorem locum, ita qd talis densitas nihil aliud est, nisi reductio partiu in minore & angustiorum locum. Et quia est sententia Auer. & Aristo. in. 3. cęli. tex. cö. 28. qd elementa in motu violento suqt talis nāq, quod vbi sumperunt initium motionis ab extrinseco, postea mouentur ex se, tūc dico qd aer qui fuit condensatus in principio ex impulsione facta ab extrinseco motore, ille postea impellit alium, & ad illam impulsione sequitur densitas illa & penetratio in suis partibus modo declarato. Alter vero vim passus expellit alium, & ex illo motu in expellente acquirunt rarefactio. I. districtio partium in impulso acquirunt condensatio, sic igitur in isto modo condensatio & rarefactionis elementa postq assumpserunt impedimētuz ab extrinseco ex se per motum localem se condensat & rarefaciunt, sed ista non est alteratio, sed est motus localis per quem elementum vim passum respectu motus localis per se querit locum, aut loci dispositionem naturalem, & per accidēs acquiruntur situs. Et isto modo non sequitur quod elementa habeant principium intrinsecum actiuum per se motus alterationis, vnde equiuocatio decepti expōsitores, sicut vides,

IN LIBRO DE INSOMNIA

IN LIBRO DE INSOMNIA